

Rendrakás

*a fürdőszobában kialszik a
villany. talán így történik
minden, ahogy kialszik a fény,
helyükre kerülnek a dolgok,
ahogy széket tolok arrébb,
mindössze a mozdulat kedvéért,
és mert szeretek utoljára
hagyni el szobát, évszakot,
rossz barátokat, szavakat.
a fürdőszobában kialszik
a villany, és velem együtt
végre, helyükre kerülnek
a dolgok.*

Rossz életkörülmények kávéval, lánnyal

*a szavakat kiönti, mintha kávé
adagolna a hárttyavékony fényhez,
a hallgatást gyakorolja, a lányét,
akit a belsejébe fényképez.*

*emlékei között sétál, lassan
tűnik tenyeréből a sorsvonal.
a múlt csillan a fekete zacuban,
a szorongás póklábaival*

*átrohan rajta, a lelki nyelvtan
szabályait rosszul értelmezi.
az egyedüllét alakjába roppan,
leszakadnak benne a Szív hídjai.*